

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Annæ Christi Servatoris Nostri Aviae Maternæ

Cuperus, Laurentius

Antverpiae, 1591

An Ioseph dum esset sponsus Virginis, virgo fuerit? permanseritq[ue]
virgo? & quando mortuus sit. Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45194

chim nullos habuerit filios, hæreditas eius necessario ad filiam deuoluebatur Mariam videlicet, quamobrem ipsa vni de tribu seu cognatione sua nubere debuit. Nunc priusquam in B. Annæ historia longius procedam, diligenter inquirendum est vtrum ante Mariam vel post eam, Ioseph uxorem aliquam habuerit, vel potius virgo virginem duxerit, & cum virgine virgo permanserit?

*An Ioseph dum esset sponsus Virginis,
virgo fuerit? permanseritq; virgo?
& quando mortuus sit.*

CAPVT VI.

ANtiqua est etiam hæc quæstio, quæ non exiguæ autoritatis patribus Ecclesiæ Catholicæ negotium quondam fecit, nam non defuere quidam, vt scribit Diuus Hieronymus, qui fratres Domini filios fuisse Ioseph de alia uxore suspicati sunt, sequentes deliramenta apocryphorum, & à quadam Escha muliercula confingentes, sed nos, inquit Diuus Hieronymus, sicut in libro quem contra Heluidiū scripsimus continetur, fratres Domini non filios Ioseph sed consobrinos Saluatoris, Mariæ liberos intelligimus materteræ Domini quæ esse dicitur mater Iacobi Minoris & Ioseph & Iudæ, nā

*Super
Matth.
cap. 12.*

*Fratres
Domini
qui:*

G

Fratres

*Epistola
ante Ho-
miliã de
Annun-
ciatione
Virg.
Vide Sur.
de sanctis
tom. 2.*

*Apud Ni-
cepho. l. 2.
cap. 3.
In Matt.
cap. 27.*

*In Pana-
rio heresi
78. & 28.
& 51.
Oratio. 2.
In Matt.
cap. 1.
Ad Gal.
cap. 1.*

fratres dici etiam consobrinos omnis scriptura demonstrat. Et tamen (quemadmodum nos submonet Aloisius Lipomanus Veronensis Episcopus) magnus ille Ioannes Chrysostomus Iosephum ante desponsationem Virginis, non virginem sed viduum fuisse scribit, & ex pramortua vxore masculos quatuor, nempe Iacobum fratrem Domini, Simonem, & Iudam, & Iosephem, duasque filias, Mariam & Salomen genuisse. Et qui Chrysostomum multo tempore præcessit Hippolitus martyr Episcopus Portuensis in eadem est sententia, ut Nicephorus scribit, nisi quod filias eius nominet Esther & Thamar. Theophylactus quoque Bulgariæ Archiepiscopus Chrysostomi abbreviator fratres Domini filios Ioseph esse scribit, sed alio modo, quapropter verba eius referam: Fratres, inquit, habuit Dominus & sorores, filios Ioseph, quos genuit ex vxore fratris sui Clopæ. mortuo enim absque liberis Clopa, Ioseph iuxta legem, vxorem eius accepit, & pueros procreauit sex, quatuor mares, & duas fœminas, Mariam quæ dicitur Clopæ filia secundum Legem, & Salomē. Adhæserunt huic opinioni & alij complures, Epiphanius contra Antidicomarianos, & alibi sapius, Gregorius Nyssæ Episcopus de resurrectione Christi in Orationibus. Hilarius quoque Pictauiorum Episcopus in Matthei euangelium. Ambrosius Mediolanensis in epistolam ad Galatas. Et ante hos omnes in eadē opinione fuit Origenes.

Origenes, qui reddit huius sententiae causam eandem, quam Epiphanius quoque in loco supra citato habet, nempe quia hanc sententiam ex euangelio secundum Matthaeum, & secundum Marcum hauserint, aut verius, ut Origenes fateatur: Fratres, inquit, Iesu putabant nonnulli esse ex traditione Hebraeorum sumpta occasione ex Euangelio quod titulum habet, Iuxta Petrum, aut ex libro Iacobi, filios Ioseph esse ex priorē uxore, quae conuixerat ipsi antequam Mariam duceret. Hæc ille. Vides igitur quid magni utriusque Ecclesiae Græcæ & Latinæ Patres de beato Ioseph sentiant, usque adeo serpit quando semel inualuit docti alicuius viri etiam sine recto iudicio & temere suscepta opinio. Sed nunc Aloisij Lipomani verba referam: Ego, ait, ut veterum fatear, & animum meum coram Deo & toto orbe Christiano testatum faciam, pace sit horum omnium præcellentium virorum, quos in aliis sequor, plurimum amplector, & tamquam venerabilissimos Patres vehementer observo, quia in hoc mihi tamen placere nequaquam possunt, semper contrariam tenui sententiam, tenereque profitebor usque ad mortem, nisi sancta mater Ecclesia diuersum aliquid super hoc statuatur, vel nisi me quis potentioribus & efficacioribus viderit rationibus, ut à mea vicinus recedam opinione. Credoque, & firmiter teneo beatissimæ Virginis sponsum, virginem & ipsum fuisse, nec unquam pudicitiae suæ florē amisisse.

*In Matt.
13.*

*In Epist.
ante tra-
statū de
Annun.
B. Maria
Vide Sur.
10mo. 2.*

*Regulain
telligēda
scriptura.*

Luca 3.

Ioan. 21.

Talem enim matrem, talem sponsum, talemque tantumque filium, talem putatuum patrem habere par erat. Et ne ex meo cerebro hæc eruta videatur sententia, tribus eam si potero enitar medijs confirmare, sacræ primùm ipsius scripturæ fontibus, ijsque & secundum germanum sensum deductis; constanti etiam (ut credimus) & quæ vinci non possit ratione, tum demum sanctorum aliquot Patrum auctoritate. Ac primū id nobis explorandum censeo, num ex diuinis scripturis quisnam verus pater, & quæ vera mater fuerit Iacobi Minoris, qui dicitur etiam frater Domini reperiri possit. Quod nō fuerit difficile, sed præmittēda assertio est hæc quā negare nemo possit: Scripturam sacram quoties ita loquitur, Isaac Abraham, vel Iacob Isaac, hunc in aures auditorum sensum & intelligentiam immittere, & non alium, quā Isaac esse Abraham filium, & Iacob esse filium Isaac. Quod ex Lucæ euangelio ostenditur, vbi genealogia Domini ascendendo ab Ioseph vsque ad Deum describitur. Habetur enim istic in hæc verba: Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Ioseph qui fuit Heli (subaudi) filius: qui fuit Matthat nempe filius, & sic de singulis vsque ad Adam, de quo ultimo loco dicitur: qui fuit Dei (subaudi) filius. Hoc idem probatur ex loco Ioannis vbi dicit Dominus Petro: Simon Ioannis amas me? hoc est, Simō fili Ioānis. Quod ita esse ostēdit quoque Domi
nus

nus dicens: Beatus es Simon-Bar Iona. Bar enim Hebraicè, Latine filium significat. Vnus est tantum locus in quo propositio ista non currit, quādo videlicet aliter interpretari ipsa te scriptura cogit, exēpli gratia in euangelio Lucæ, vbi duodecim apostolorū nomina recēsentur, & inter cetera: & Iudā Iacobi: quomodo expones hic Iudam Iacobi? filium nūc? Minimè quidem, quoniam te alia scriptura id facere prohibet; nempe in sua canonica Iudas se explicans ita de seipso loquitur: Iudas Iesu Christi seruus frater autem Iacobi. Vbi autem nulla nos compellit scriptura aliter exponere, semper prædicta regula propositioque tenenda est. Venio igitur ad quæstionis scopum, & patrem Iacobi Minoris dico non fuisse Ioseph sed Alphæū. Hoc probamus ex Matthæo vbi ponens euangelista duodecim apostolorum nomina sic scribit: Duodecim autem Apostolorum nomina hæc sunt: Primus Simon, qui dicitur Petrus & Andræas frater eius, Philippus & Bartholomæus, Iacobus Zebedæi & Ioannes frater eius, Thomas & Matthæus publicanus, & Iacobus Alphæi, & Thaddæus, Simon Cananæus, & Iudas Iscariotes qui & tradidit eum. Marcus quoque & Lucas duodecim Apostolorum catalogum recensentes præsertim Marcus sicut primum Iacobum cum Ioāne fratre dicit filios esse Zebedæi, ita & Iacobum alterum Alphæi dicit (subaudi.) filium. Quod si primum illum, Zebedæi filium exponere &

*Math. 10.**Lucæ 6.**Epi. Iudæ**Math. 10**Marc. 3.**Lucæ 6.*

nere & intelligere cogaris (eius enim filius est
 ut ex Matthæo & Marco constat) sanè etiam se-
 cundum Iacobum fratrem Domini, Alphæi fi-
 lium, intelligere, velis nolis, compelleris. Cur
 enim illum Iacobum, ex Zebedæo patre natum
 asseras, hunc autem ex Alphæo natum neges?
 aut ergo utrosque filios intellige, aut utrosque
 nega, vel scripturam adducito aliquam, propter
 quam Zebedæum Iacobi Maioris patrem dice-
 re cogaris, Iacobi autem Minoris Alphæum pa-
 trem non ita. Quàm, certò scio, scripturam non
 inuenies. Crede ergo expositioni nostræ. Et
 hoc quantum ad primam attinet. Quæ verò hu-
 ius Iacobi Minoris cognomine Iusti mater fue-
 rit, & ipsa sacra scriptura se consulentibus ape-
 rit. Si enim legeris euangelium Matthæi, inue-
 nies profectò ita in eo scriptum: Erant autem
 ibi (nempe ubi crucifixus est Dominus) mulie-
 res multæ à longè; quæ secutæ fuerant Iesum
 ministrantes ei, inter quas erant Maria Magda-
 lene, & Maria Iacobi, & Ioseph mater, & mater
 filiorum Zebedæi. Et ne qua tibi detur dubitan-
 di occasio quis iste sit Iacobus cuius mater Ma-
 ria dicitur scrupulum omnem tibi auferit Mar-
 cus, inquit: Erant autem & mulieres de longe
 aspicientes, inter quas erant Maria Magdalene,
 & Maria Iacobi Minoris mater, & Salome. quæ
 cum essent in Galilæa, sequebantur eum, & mi-
 nistrabant ei. Et quia hæreticos fore præuidebat
 Spiritus sanctus, qui hanc Mariam quæ Iacobi
 Minoris

*Matt. 27.**Marci. 15*

Minoris & Ioseph mater esset, eandem esse quæ
 & Saluatorem nostrum peperit, quæq; ex Ioseph
 marito Iacobum hunc fratrem Domini, &
 alios fratres eius genuisset impudentissime as-
 serturi erant, Ioannes discipulus Domini dile-
 ctus, & omnium Euangelistarum vltimus, hanc
 hæreticorum blasphemiam omnino sustulit, cū
 dixit: Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, &
 soror matris eius Maria Cleopæ (subaudi fi-
 lia) secundum propositionem nostram primo
 loco positam. Ecce quam alij Euangelistæ Ma-
 riam Iacobi Minoris & Ioseph matrem nomi-
 nant, Ioannes sororem matris Iesu dicit, &
 Cleopæ filiam. Et quia soror erat sanctæ Dei
 genitricis, ideo Iacobus, Ioseph, Simon & Iu-
 das fratres Domini, vsitato scripturæ more (quo
 filij duorum fratrum vel duarum sororum, hoc
 est, patruels vel consobrini fratres nuncupari
 solent) & ipsi apud Matthæum dicti sunt. Ex his
 omnibus luce meridiana clarius liquet patrem
 Iacobi Minoris (qui frater Domini appellatur)
 & fratrem eius esse Alphæum, eorum verò matrē
 esse Mariā sororem sanctissimæ Deiparæ, filiāq;
 Cleopæ. Quæ autem Mariæ istius mater fue-
 rit infra disputabitur: satis est modò nobis hanc
 esse sororē B. Virginis Deiparæ. Hactenus verba
 Aloysij. Sed vt aliquid interloquar, sermonēq;
 tuū optime Aloysi interrumpā, esto hoc largiar
 tibi vt sit Maria Iacobi Minoris mater, Cleopæ
 filia sicut tu dicis (de quo tamē doctissimi quiq;

Ioan. 19.

Matt. 13.

Nota.

dubitant) & Cleopas sit frater germanus Ioseph (de quo non ambigitur) an ex eo sanctissimam sponsam Ioseph, que glos est Cleopæ, sicut & ipse ei leuir est, consequeretur Mariæ Iacobi ex affinitate sororē esse. Sanè si rem penitus introspeciamus, Cleopæ vxor, quęcunq; eandem fuerit, Mariæ matris Iesu, ex parte coniugis sui Ioseph, soror est: & Maria Iacobi (si tantum Cleopæ filia sit) tunc Virginis matris nō soror, sed neptis dumtaxat esse posset: verum si Maria Iacobi est eadem quæ in euangelio Ioannis cap. 19. nominatur soror matris Iesu Maria Cleopæ, eandē quoq; vxorē Cleopę fuisse oportet. Sed hac de re infra, in capitibus nono & decimo nos seriò disputabimus. Pergit porrò Aloysius in eadem epistola super Orationē de Annuntiatione vt sequitur. Iam cum Iacobus & ceteri fratres eius sunt Alphæi & Mariæ Cleopę filij, videant obsecro quomodo id fieri possit vt Ioseph pater Domini putatius ex alia vxore eos genuerit. Venio igitur nunc ad rationē vrgētissimam trimembrem, quæ est hæc quæ sequitur: Aut enim Ioseph illam vxorem (quam putant) habuit ante beatam Virginem, aut simul cum beata Virgine, aut deniq; post mortem beatæ Mariæ (nec enim quartum membrum huius diuisionis dari potest:) Si primo modo (vt videtur diuus Hilarius dicere velle) affirmes ex priorē coniugio filios susceptos, hoc profecto falsum est, quia ista coniunx non fuisset alia quàm Maria

ria

ria soror matris Domini, quæque ab Euangelistis dicitur esse mater Iacobi Minoris, sed hæc tempore mortis Christi adhuc viuebat, & stabat iuxta crucem Iesu vnâ cum sorore sua sancta Deipara, quæ dudum antè, & quidem annis triginta tribus fuerat desponsata Ioseph, vt supra ex euangelija ostensum est. Quod si dicas, ea viua quidem esse potuit, sed repudiata, vt vult Chrysostomus, vide obsecro, quo tandem pacto id asserere possis: Non enim conuenit viro iusto (vti Ioseph erat, euangelio teste) sanctâ eiusmodi mulierem (quæ continuò Dominum sequebatur ministrans) repudiare, tum quia ipsa adhuc viuente, nullo modo sororẽ eius beatam Virginem habuisse potuit coniugem, vt in sequenti membro euidenter patebit. Dices forsitan, ambas vno eodemq; tempore habuit, Mariam Domini matrem, & Mariam sororẽ eius matrem Iacobi. Sed hoc quoque falsum est, & multò absurdus. Quanquam enim Iacob Patriarcha duas simul Liam & Rachel sorores habuit coniuges ante Legem, id tamen singulari permissione diuina propter significationem factum est: præsignificabatur enim in duabus illis sororibus Synagoga Iudæorum & Ecclesia ex gentibus congreganda, vni viro Christo coniungenda. Cæterum Lex Mosaica id aperte prohibuit, dicens: Sororem vxoris tuæ in pellicatu illius non accipies, nec reuelabis turpitudinem eius illa adhuc viuente. Vel, vt alij legunt,

Non creditur hoc Chrysostomus de Iosephosẽ sisse, sicut nec locus allegatur

Gene. 29.

Leuitici cap. 18.

vxorem cum sorore eius non accipies ad æmulationem, vel ad lasciuiendum. Quam legē Isychius, Radulphus, ceteriq; illius libri expositores de eo intelligunt qui vxori simul & eius sorori iungitur. Superest ergo vt tertium membrum eligas, & dicas post mortem sanctissimæ Virginis, Iosephum viduum hanc Mariā Cleophæ duxisse vxorem, & tunc procreasse Iacobū Minorem, Iosetem, Simonē & Iudam. Sed hoc omnium dictu absurdissimum, quoniam adhuc viuente beatissima matre Saluatoris grandæui erant hi fratres, & à Christo in Apostolatum assumpti (vt patet ex Euangelistarū libris) quorum nō nasciturorū, sed natorum mater iuxta crucem Dñi sterisse reperitur. Itaq; eruditis auribus indigna hæc essent. Quamobrē nullo modo, nec ante, nec simul cum virgine Deipara, nec post genuisse hos fratres Ioseph potuit. Tertium medium quo perpetuā virginitatem sanctissimi Ioseph nos ostensuros promiseramus, erat videlicet sanctorum nonnullorum patrum auctoritas. E quibus est D. Hieronymus contra Heluidium scribens: Tu dicis, inquit, Mariam Virginem non permanisse, ego mihi plus vendico, etiam ipsum Ioseph virginem permanisse per Mariam, vt ex virginali coniugio, virgo filius nasceretur. Si enim in vium sanctum fornicatio non cadit, & aliam vxorem eum habuisse non scribitur: Mariæ autem, quam putatus est habuisse, custos potius fuit quam maritus

Li. de perpetua virginitate Maria.

itus: relinquitur virginem permansisse cum Maria. Diuo Hieronymo succedit Sanctus Augustinus ita Iosephum alloquens. Habe ergo Ioseph cum Maria coniuge tua communem virginitatem membrorum, quia de virginis membris nascitur virtus angelorum: sit Maria sponsa Christi, in carne sua virginitate seruata, sis autem & tu pater Christi, cura castitatis & honore virginitatis, ut de virginis membris, seculis Christianis nulla sit zelotypia. Et paulo post: Gaude itaq; Ioseph, nimitiq; congaude virginitati Mariæ, qui solus meruisti virginalem affectum possidere coniugij, quia per meritum virginitatis ita separatus es à concubitu vxoris, ut pater dicaris Saluatoris. Rupertus quoq; Abbas Tuitiensis, relatis verbis D. Hieronymi contra Heluidium, eius sententiam amplectitur & approbat. Sequitur eandem quoque sententiam Hugo de S. Victore in Annotationibus super Paulum. Demum Venerabilis Beda (quem de industria ultimo loco seruaui) de fratribus Domini loquens, inter cetera ait: Fratres & sorores Domini secum esse testabantur Iudæi, qui tamen non Ioseph, aut Mariæ Virginis liberi putandi sunt iuxta hæreticos, sed potius iuxta morem sacræ scripturæ cognati ipsorum intelligendi sunt, quomodo Abraham & Loth fratres appellantur, quum esset tamen Loth filius fratris Abrahæ. Hæc Beda. Vides ergo si quis dixerit hos Domini fratres vel ex B. Ioseph & virgine

*Sermo. 14.
de Nati.
Domini.*

*In 1. cap.
Matthæi.*

*In epi. ad
Gal. qu. 5*

*In Marc.
cap. 6.*

virgine Maria procreatos : vel ab Ioseph ex alia
 vxore, vel præmorta, vel repudiata, vel post
 Mariæ virginis mortem accepta, genitos : hanc
 non tantum inhonestam, sed etiam hæreticam
 inuentionem esse. Maria igitur Virgo vt suæ vir-
 ginitatis post partum à filio de cruce pendente
 custodem accepit Ioannem discipulum suū vir-
 ginem, sic etiam ante partum testem suæ virgi-
 nitatis à patre habuit, quando Virgo virgini Iosepho
 desponsa est, quod maximè decuit. Si
 enim antea coniugatus fuisset cum aliqua prio-
 re vxore, non caruisset suspitione amissæ virgi-
 nitatis posterior vxor: sicut etiam Iudæi Chri-
 stum ex Ioseph semine natum impiè præsume-
 bāt. Ioseph igitur virgo & coniunx Mariæ quin-
 quagenarius ad victum arte fabrilī cōquirendū
 integer, & ad profectiōē Aegyptiacā subeun-
 dā validus, fideliter matri & proli inseruiuit in
 Nazareth, Berhlehē, Hierusalē, Aegypto, & post
 reditū ex profectiōe Aegyptiaca denuō in Ga-
 lilæa: quin & Christū duodennē amissum Hie-
 rosolymis, cū matre dolens inuenit tandē in tē-
 plo: & si Cedreno credimus, vsq; ad annū æta-
 tis Christi 30. quo & baptizatus est Christus, Ioseph
 superstes erat, tumque moriebatur annos
 natus 110. Epiphanius tamen 90. è viuis excessis-
 se scribit. Vt cunque sit D. Hieronymus refert
 Mariā viduam fuisse tēpore passionis Dñi: testa-
 tur inquit, hoc euangeliū Ioannis quando illam
 tunc viduā non Ioseph viro eius, sed Ioāni disci-
 pulo

*Luca 2.
 Math. 2.
 Luca 2.*

*In Com-
 pen. con-
 tra Anti:
 hæresi 78.*

pulo suo cōmendauit. Hęc confirmat S. Ambro-
sius dicens: Non utiq; Christus faciebat diuor-
tiū, non Maria relinquebat virū suū: nunquid à
viro eam abduxit? Hęc ille. Non enim verisimi-
le est Iosephum virū tam iustum relicturū fuis-
se coniugē suam si adhuc viuis tunc fuisset, ma-
ximè in illis extremis calamitatibus, quæ etiam
alienissimos ad commiserationem excitare so-
let. Imò vt annotat Epiphanius post Iesum à Io-
seph & Maria duodennē in tēplo inuentū, nihil
amplius in sacris literis de Iosepho Mariæ coniu-
ge legitur: ex quibus paulo post mortuus esse
non malè colligitur. Iam nunc de virginitate
Mariæ loquamur.

*Quod Maria non tantum libera volun-
tate virgo permanserit, sed etiam vir-
ginitatem vouerit & quando.*

CAPVT VII.

Postquam Heluidius hæreticus Auxentij
Ariani discipulus, qui assererat beatissimā
Dei genitricē post Christi natiuitatē à vi-
ro suo Ioseph cognitā esse, eiq; peperisse mares
quatuor, & fœminas duas, D. Hieronymi coæui
sui stilo confossus est, nemo apertè perpetuam
virginitatem Mariæ negare fuit ausus: sed vtrū
eam vouerit, vel libera solum voluntate virgo
permanserit, aut si vouerit, quando tandem id
factum sit? quoniam nostræ ætatis hæretici dis-
putant dum vota monastica damnant: ordo po-
stulat

*Contra
Helui diū
Ioan. 19.
Lib. de In-
stitutione
virgi. ca.
7. & epi-
stola. 79.*